

श्री १४

नं । अथैतन्नैकपक्षे कृतं कृतं कृतं कृतं । देवाद्यैर्वाहनावाहोनेरेवेद्यैर्हृदित । मानत्रामेस्त्वेष्टनीनेत्रिय
 तिमैतिष्ठ । हृदिकीर्तुवसंशान्नायावेष्टावेनवशाभ्यता । विष्टोठदेवतामानामन्योदेश्यनिवेदनं । १७३३ पश्चात् १४ द्वाविंश
 द्विष्टोनामामेष्टोत्र । सतांनिन्दानिरेविष्टोतिदाठार्थावमानता । वेदनिन्दानानिवादुष्टायेष्टानामसाहसा ॥
 नामोद्धर्मेष्टमाशुहृदिदानंशुद्धिविबर्जित । अत्रापिष्टकावा । हियेकीर्तनेठार्थाहंमतिष्ठ । एतेनामोत्रिजश्रेष्ठहृष्टपश्चादि
 मेष्टेष्टिताः । वजनीयाठसदाशुत्रियेनैककहेत्तवः ॥ • देवेद्यैः सुकृत्यैः नठार्थानिनिवेदयेत् । मन्त्रावेष्टेय
 दाठार्थांश्चैववाष्पुविनिष्क्रिणो ॥ श्रीजागवत्त नावदः ॥ अ वनं कर्तुं नं चान्यन्मन्त्रं महताङ्गीतेः । नेवेष्टावेनतिष्ठस
 थंदाशमज्जमर्षनं ॥ नृनामयंशुर्बोधमष्टमर्षेषांसप्रहाहृत्तः ॥ आविहेत्तवः ॥ नाठवेद्यस्तु बोधाङ्गं प्रय मज्जाजितेद्रियः ।
 विकर्मनाह्वयैर्मेनमृष्टोमृष्टेष्टुर्षेतिमः ॥ वेदोक्तमेवक्रष्टानोनिष्ठशुक्तिमित्तमीश्वरे । नेकुम्पं नठतेसिद्धिं बोधनाशु
 कनशुक्तिः ॥ धर्मसंहितायांशुक्तिगवर्हाह्वः ॥ अतिष्ठन्नुतिर्मैराज्जायन्नुत्तुष्टुष्टुष्टुष्टुष्टु । आस्ताहेदीममदोहीमठुजापिन

उपरपीतायां कायेन मनसा बुद्ध्या केवनेषु त्रिवेषुपि । योगिनः कर्मकर्मैस्त्रिमंथं क्लृप्तं कुरुते । न कर्मनामनासु त्रात्रैश्च मंत्रैश्च येषु । न च संनमनादेवमिदं किं च मधिगच्छति ॥ २

वेदवृत्तं १ स्मृतिवृत्तं १ निरुत्तेनेमिदिकेकेवेव कर्त्तव्या नो ह्यद्विदुः कुरुते । इवेवावाधनं कर्त्तव्या वेदवृत्तवृत्तानादिभिः १ विद्वान्महिम्ना
 हांशीतुर्गवरात् १ आठावेन प्रपुंयन्ते तेषामाप्यन्ति मानसा १ विनाठावेन मर्त्तुं कर्त्तव्या नामसा १ इहवावेदोरे
 १ वेदावाहसिद्धिर्भवेत्तुर्गवरात् १ आठावाप्यन्ति मूठनं प्रनाति हि कर्त्तव्यं १ महात्वात् १ सर्वप्रमानात्
 आठावृत्तप्रथमं पृथिवीर्त्तुं १ आठावे अतयोद्धमं १ मन्मथं तु वृत्तं १ अतीर्गवत् १ वेदप्रनिहितोद्धमं
 अथमं सुद्धिर्भवेत् १ वेदानासायनं साक्षात् प्रयत्नविधि
 नात् १ अनिश्चिद्वेदियानां नवपुत्रं नमृच्छति १ अज्ञानां क
 कर्मानि कर्त्तव्यं न निश्चिद्येत्तयात् १ मरुत्तप्रवृत्तानां दोषात् साधारणं जायते १ अथवा प्रार्थनां प्रतिनिवेनोक्तं महाप्रधाने
 १ अथमं निवेदोत्तयात् वेदानां विवेदोत्तयात् १ अथवा प्रार्थनां प्रतिनिवेनोक्तं महाप्रधाने
 यदि १ यानुक्त्वा निनामोत्तयात् मन्मथं सुद्धिर्भवेत् १ तानि मन्मथाने कानि पापानि च पादेषु १ अथमं सुद्धिर्भवेत्तयात्

नतीं प्रतिपाद्यते गायत्रीं कर्त्तव्याम् । मोहमन्मथं पापानि विधिना येन केनचित् । यामकामात्सायवीद्विधात्तथात्तिष्ठति । मन्मथं पापानि जायेन विदुः सुद्धिर्भवेत्तयात् । नमकात्प्रतिवेत्तुं सुद्धिर्भवेत्तयात्

अथवा प्रार्थनां प्रतिनिवेनोक्तं महाप्रधाने । यामकामात्सायवीद्विधात्तथात्तिष्ठति ।

श्री ४७

श्रीमैत्रेय उवाच ॥ एकादशीं दशमिं वां कुरुते ठा लोठाने ॥ कर्षति श्रेष्ठं यत्प्रशंसीत्यनिल्लुनं ॥ इमं दूताः कृतं ये
 न विद्वान् विद्वान् दिनं ॥ अग्निवर्णादिगतीं क्रुं क्रियमकिं कदा ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥
 कुरुते नदिनं विष्कोष्ठकाने काने विमोहिता ॥ अंतानुदयं प्रेषां दुरुते नवकाशिनं ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥
 विष् ॥ योरेतंगं दूताथे जां नायात्तु जलं कुर्ये ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥
 अनादौ ब्रह्मजन्मं मान्ये कुरिषि ॥ धीवन्निमील्यमाने ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥
 कथात्तनादानुभूतं सुतायात् ॥ कथोति यथा मकं नं ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥
 ॥ यत्कथोति यदस्मात्सि यत्कथोति यदस्मात्सि ॥ इत्युक्तं मिको सुकं कुरुमदप्यनं ॥ श्रीनाददवाक ॥
 एतं नृणां किद्यायोर्गां मर्षे संभृतिरेतय ॥ उवाच अविनाशाय कल्पं त्रे कल्पितां ॥ उवाचैतरेषां परेन म
 न्येनापि धर्मवि ॥ उवाचैतरेषां परेन म ॥ विद्वान्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥ अत्रैतन्महिकन्यानि येन सुकं हवदिने ॥

श्री ४३

प्तो निहत्तवर्गो यथा । ज्ञानं च विदुषुः सन्तु नोऽस्य हेतुः शिवं ह्यहम् ॥ न गृहेष्वत्र ह्येतन्निर्मानो निबन्धनः । क
 र्त्तव्यं कृत्वा मेही ये विदुः कामे तत्र किमान् ॥ ज्ञानं न कृत्वा च भाति मठि तेषां शिवादि ॥ किं या योगे साये ॥ निजा
 चावताहि नो ये कुरुते वेदसन्मतं । अष्टौ तिनानसवहियत्सज्जनास्ते प्रकीर्ति ॥ ये वेदसन्मतं कार्यं येषु ज्ञानं कर्म
 कुरुते । निजातेषु विहीना ये येषु अष्टौ प्रकीर्ति ॥ जतिनं वनमाली कायां कुरुते चोद्यते ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 न क्रमं वक्ष्ये साविकानि प्रोक्तं यथा । यथा यथा यथा यथा यथा । १ सत्रं वक्ष्ये प्रोक्तं यथा । १ तत्र चैवं वदन्तीति । सत्रं
 देवमाया विदुषुश्चिन्तेत्सपूजनं । जति यामनसः प्रीति १ सातृकिं च त्रिधीयते ॥ विदुः केना ज्ञमनतो यथा प्राये
 न तु निचेद्वा । आवाक्षेऽयं मयि शीयात्तु किं ज्ञादति सक्तिज्ज्ञा ॥ मानमं हृत्तु नो नामा वाधा ह्येन यत्तु है । नातृकिर्ग
 यत्तु सति १ साठस्यानु यत्तु ना । १ प्रोक्तं च यथा १ ना वा यनात् प्रोक्तं चोक्तं नो नाति प्रोक्तं चोक्तं चोक्तं । तत्रमेवैकं किं ज्ञा
 मं वृत्तं निक्षुत्नी १ सातृके १ १ त्रिस्तु वा यत्तु सत्राने च कुरुते च वात्तु वात्तु । १ त्रिस्तु समस्तं नो कानां त्रिस्तु चोक्ति १

ब्रह्मदेवत । वागोश्रुत्वांमिन्द्राणिदानानिचक्रानिच । यमसकृत्प्रिचक्रमायंअन्मनानिच । यमनंमहतीर्थेषुमानमवाप्रवाहिनं । अवाहदंनंमप्रदीपमप्रप्रदक्रिनं । श्रानंमप्रमप्रदेधु
यत् १ मंसाहसोगंरुग्म्याहविउक्तिधमायनं । हविउक्रोउनश्यायानकित्रिदरमिधाते १ नावदपश्रुवाते १ म
धोपाविनिनिर्गुंउपेश्वहननिर्मनं हविकेनहानिकेनेंउजंउक्तिरुवाते १ कान्मिधते १ विभयेत्तिमंवातोमनमो
मनउंयत् । उरुहविविवागोश्रुनेमनंमप्रदाहत् १ उरुह १ येनार्थायांविष्मईयाफीयतेश्रुजंमदा । नउक्रे
श्रुथान्येअजंअंश्रात्प्रविहृष १ उंउमान्मानयेयेनसाममे श्रीथेभृत् । दीनांनंयहृशेषाणंकाफीयतेमधमंमृतं १
अन्यवाश्रुनंश्रुवयात्रुअंरनेनकदाठन । वक्रेनोशाहये • श्रानंहविमेयाउमंमृतं १ नीनामूर्नयतायश्रुहयोविहंसि
वंतवे । येक्रेथान्युर्मठिउंमाउक्तिश्रुआहतामृत १ श्रीहृदश्चकथांश्रुनंश्रुमप्रमवठिहृदृष । पुनकाश्रोहयोप्रि
त्रिनिर्वामधामांश्रुता १ विज्ञानकणेश्रीहृदमनोयन्यप्रवृत्ते । हृषंतंउगवक्रंइहृनयिअतिक्ठिरे १ इहिकाश्रु
श्रुकेहृप्रेतथामायामयेस्रथे । वतिर्नाश्रिहृयोप्रिठिउंसाउक्तिरुउमांमृत १ कान्मिधते १ हृदमयहामदेरुश्रुउक्ति
महप्रुगप्रदर्शनं उंमदंदेवकइहिविष्मइप्रबंधं । अतानिहृनीयकवचनीयानिमत्रिवा । मश्रानेअनिमश्रुपकश्चित्तनिचयानिच । उरुक्तिरुनांमंश्रुकतांनईप्रिधेउनी ।

श्री ४१

विकास्त्रिकामता । विप्रयान्त्रवेनेरुतावरु पृथकपृथक ॥ नादेवाहिशतकाच्छेनशाषानेनमृन्माये । जादेयविष्ठातादवठ
उम्माताहोहिकावनं ॥ मर्यावदतिविकाशिवोवदतिविकाय । उतयोखतुबंनान्त्रितादशास्त्रिनदिनठ ॥ उत्रमानिकायां ॥
वक्रकपलावदुक्तिश्चक्रकपश्रियाश्रिया । अवनदविधातुक्तिश्चक्रविद्ययातुगवश्रिया ॥ नवदायांविधातुक्तिश्चक्रविधायामेकवाम्
७ । अथलस्रथदानोकेशरनअस्रकुम्भिनी ॥ अरनां • मञ्जुक्तिश्चक्राश्चरनाश्चैमजायते । अरनाजोगम्मानन्देता
वक्रश्रवनादुवे ॥ विष्कमंश्रितायां ॥ द्रुक्मनामकुपु । देवस्रुतुपुषतुपुयदा । कर्नेनअहनंयदुश्रवनांतद्विहईवाठ
॥ अथश्रवनंविधा ॥ हविनीनाश्रंतोषाबंयादुकर्याहवेठश्रुतु । येक्केयातिमनोनयश्रवनंथाकृतंमृत् ॥ हविंतिक्केन
नायन्यायादुसंश्रयतेकथा । पंखबोधेइकन्यठस्यात्मध्यामंश्रवनंमृत् ॥ अबोधेपंखबोधेठकलठस्यात्तेद्विठकनठ ॥
हविनीनातद्वेदेअवनमृत्तुमंमृत् ॥ मननश्रुविधा ॥ मंसाकन्यकायादोजिवनेठाप्यथियता । हविनादिमयेईद्विठ

निर्द्वयः । रामे च नैवेद्यं च नैवेद्यं नाम कीर्तने । मदीनां नमिनामेषां च विद्वतो विद्वति नतः । अथ नं कीर्तनं नाम च नयोः अथ नं जपः । रामा कथा कथयानं ह्यपोदमेया विद्वानं ।

सर्वत्राचारमन्त्र

विद्वानं । उता हवो उत गवति उक्त्वा कुरुत दानवाः । ध्यानो ध्यानो नमस्तु सर्वभूतान्यनीश्वरं । देवता यथा कुरु कुरुं सिद्धि
यः उदावै जोकमः । अगां शुगां च शुगां जीवां च मन्त्रि ह्युत्तं कुरुताः । अता राने हनो के श्विनं प्रं सः अथ च अथ च न्य
उठ । एकान्त उक्तिर्गो विन्दे ह्ये सर्वभूत दी कुरुः । उक्तिं नाना च एक दत्ते । ध्यानो उक्तिर्गो न उक्तो मो मनु
न्मुनेः । कामा ह्ये दधाने न्यति मर्षे मयि ह्यदि ह्यि च । विद्वत्त ह्ये दय्यं निः छिद्यते सर्व मंशयाः । श्री यत्ते चान्यक
श्री ४६ ध्यानि मयि ह्येषु श्विनं चानि । उन्मां उक्ति मज्जया योगि । नो वे मदा ज्यनः । न ज्ञानं च वे द्याग्ः अथ च अथ यो उये
दिह । ह्ये कस्य विद्यां च उ मं ज्ञानं वै द्याग्ः यो उये च । यो गे न दान धर्मो न यो यो ति हित वै च भि । सर्व मनु कियो
गे न म उ जे ल उ क सा । अर्द्धां अर्द्धं न क्काम कथं चि ह्यदि वा कति । न कि चि मो धरो धी वा उ क्कामे कालि नो मम ।
वा क्क न्य शि म यान उ के र ल म अ न उ व । बा ध मा नो न शि म उ क्काम वि ध ये च जि ते ह्यि च । अथ च अथ च यो उये च वि ध ये न
त्रि ह्ये च । यथा गि ह्ये च म मि ह्यदि ह्ये च क बो ये धा गि उ म्मा । उथा मे हि य यो उ क्काम वै नां मि ह्ये च म उ । न मा च
जनः । एवं चेषे देही दं न यथा उ क्काम नं । मर्दि मानो क्काम क्काम मि च म म्मा नी न उ । वद ति ह्ये च वि द्यां प्र क्काम प्र क्काम वि द्यां ।

नैवेद्यं च नैवेद्यं

इति तानि च तानि कोटि कर्माणि तानि । उविश्यापेनायुते वेनेत्ययथायुगोः । अथातनक्षत्रं कर्मयथायुगोः । तिनत्रिदशः च केनती क्रुधावेनमत्रुं उविश्या
 यतिमां धर्मो मानमां यो गेडं कर । नम्रायायुः उपेसगो गे यथा उक्तिमां मोडिजता ॥ उच्यते ह्येकयाया कृष्णयाया शिथयः सता ।
 उक्तिः प्रेनाति मन्निष्ठान श्रुपाकारं पिमसुवाः । धर्मः सत्येदयोपेता विद्यावातमाद्रिताः । मद्रुतापेतामानानं नमशु कथं प्रेनाति हि
 कथं विना बोमहर्षं वताते तमाविना । विना ननु शुकनया शुक्येडका विनाशयः । वागोपानादवतयश्चिंतं सत्येतीश्रुं कदति कृति
 ह । विनः ऊर्ध्वं यतिवृत्ते तं मद्रुक्ति युक्ते उवनं प्रेनाति ॥ यथाग्निना हेममं जहाति श्वातं प्रेनं प्रुं जते प्रुं कणः । आग्नात्
 कर्मात्रं शयं विधुं नमद्रुक्ति यो गे न उजयेथोमां ॥ उच्यते ह्येकयाया कृष्णयाया शिथयः सता ।
 पेयाति मः ॥ पंथं प्रेवाने ॥ यस्मिन् शोभे प्रेवाने वा इति उक्तिर्न ह्युत्थेत् । उच्यते नैव कर्तव्यं यदि बुद्धः प्रयं वदे ॥
 कृद्यथोक्तानि साश्रानि तामसाथे र्पाथि व । समोहनाय नो कानां चकार ह्ये उधुजः । अतो वेदविबोधाथं साश्रोक्तं कर्म सथे जः ।
 अथथा विनयं याति क्रमं वागो मसेवनाः ॥ श्रीश्रवामद्यमां मानां तदो यवनविद्यते । तेन किंवा मनः प्रुं उजति वेदविदो विदुः ॥
 क्रियायोगो मावे ॥ सकथं शंभनो यस्तु ह्यि उक्ति विवर्जितः । सकथं शंभे चोयस्तु उगं बुद्धिमानमः । ह्येन उक्ता विथोपि विथेयः

जवास्तु र्थेयाति च कृतीया मति । अथथा शोभे प्रुं उं कृ कते च सुदर्शनः । निशोक्याति गोनोकं विश्यामाधेयीं उत्रं । मयदि शं उत्रं धुं र्थी कर्म मेव ते मदा ॥

इत्ये २ यथावेद्येवेकादशाद्यस्यवीर्यमवसति । उयोथावित्त्वेकहंप्रकृत्यस्येवउक्तं ॥ ४

१ वेद्येवाश्चिक्रुजतंयत्तुममसकनुवापुं० । इत्ये-प्रणिबुमात्तुयणेकाम्दानेनउत्पत्तिः ॥ अन्तर्ह्नापिशेयठकथ्या-सं
 द्विंतांरुतेमठ । समस्यतेमहाभाष्येवैकमैत्र्येवर्षि ॥ धर्मकर्मानिबिषेन्द्रक्रियतेयानिकानि-चित् । उक्तयुक्तप्रय
 उक्तानिस्त्वृश्रफ्यानिदे ॥ अन्तर्ह्नाद्वकृतार्ह-यवतिहृतिवेद्यवाठ । सत्यंमर्थंममसंयत्तुप्रियंउत्तुपोयनः । ह्यस्मिन्कलेद्वि
 ज्ञोतेह्यथायेवेद्यवेकादश । उक्तमईअनुमकात्तुदंक्रलंमो क्रयामिदेः ॥ कर्मभूमिसमासाहृष्टित्तुसमउत्तठ ।
 नठउत्तममठकापिबिषेनोकेमविद्यते ॥ उक्त्यांसु नजमजीवित्कर्मजीवित् । श्रीनाशयननेवायांमठिर्ह
 म्प्रवृत्त ॥ जन्मकोथाज्जित्तुषथंनोउसंसावेकाविल ये । नाशयनेदेयदेवेत्तुजित्तुम्यांसुहठानुनां ॥
 समस्तदेवताकथोवेद्येवपथिकीर्जिताठ ॥ सत्ते-सनेविद्योयेनतोविताठसद्देवताठ । अन्तर्ह्नाभिलन्र्नापिफलम्
 ऋषिप्रवायेवे । यंकित्तिदीयतेदित्तंमस्रमक्रयंत्ये ॥ इत्येनंथंतिश्रीनाशयनवाक्यं ॥ वेद्युवानोपविषेस्यमत्तं
 निवसान्वाह् ॥ नठतुनाशदत्तुम्यांकदाठिवैद्युवजेनाठ ॥ संसावावेद्युवाधीनादेवावेद्युवपालिताठ । अन्तर्ह्ना

मैवार्थं उरवेथंम्रुदतिनांप्रजापयमवेद्येवाठ । कनकोटिकेथेथंवेद्युवत्येवनीनया ॥

वन्दे विद्यां प्रहृष्टां विद्यां ज्ञानं ज्ञानं कुरु प्रविशति । उद्वेष्टं वामं प्रतुं ज्ञानं प्रतुं उद्वेष्टं विद्यां । अंशं मातामहादीनां शतं मारुं बुद्धेः परं । प्रजातिवैद्यं वदं प्रमां मानं नः कृतं कोटिं त्रिं

वेष्टं वाशीनिर्वाणं श्रेष्ठां श्रेष्ठं वैष्टं वाः ॥ १ ॥ क्लममात्रमपिर्षुं विहाय वैष्टं वंजनं । त्रिंशामिनाहमन्यत्र वैष्टं वाममवाक्रवाः ॥
शंङ्गाचकगं दापं श्रेष्ठं कितानि नमामायेष्टं । वैष्टं नयेषां शिवां निजेष्टं यांस्तु वैष्टं वाजनाः ॥ अमसुवा दयाहृष्टं मष्टं कृतं
हिंसेष्टिनः । सद्योऽजिष्टं विनयेष्टं वेदमादं नशां विनः । इमोष्टं देशिनोयेष्टं दत्ताहृष्टं वृष्टिं ताः । एकदशीष्टं तं व
वैष्टं नातिशिष्टं प्रजाकाः । नप्रंसकाः तं वृष्टं शिष्टं तं विष्टं । पञ्चाशनाः । गायकानमनामानिष्टं कथाशानोष्टं काः ।
मदायतनकर्तृष्टं नमस्तुष्टिं पञ्चायनाः । मननेवेष्टं मन्तं । तुष्टं नसीमाल्यं वायकाः । तुष्टं सीहृष्टं तं यिष्टं नातोऽपिष्टं
सिकर्तुं योः । मष्टं दन्तं निनेष्टं शिष्टं निमलं कानिष्टं । देवसंष्टं वृष्टं नदृष्टं पञ्चदृष्टं कृतं वृष्टं । अष्टं त्रिंशदं यष्टं के
यांस्तु वैष्टं वाजनाः ॥ १ ॥ पञ्चप्रधाने ॥ यथापुष्टिं तानाशीनजानातिष्टं तं विना । जगदीशं तं तं चानं नजानातिमवेष्टं यः ॥
मनकमादसंष्टिं तायां । नान्यं प्रजायेष्टं देवं नममेष्टं वृष्टं वृष्टं । नष्टं नष्टं नष्टं नष्टं नष्टं नष्टं । हृष्टं
वेष्टं महावाष्टं सदेष्टं प्रवेष्टं वृष्टं । जतवेष्टं वृष्टं कदानायेष्टं याकदाठन ॥ वृष्टं वैष्टं ॥ देववेष्टं निन्दकं यद्योष्टं

श्री २०

वन्दे विद्यां प्रहृष्टां विद्यां ज्ञानं ज्ञानं कुरु प्रविशति । उद्वेष्टं वामं प्रतुं ज्ञानं प्रतुं उद्वेष्टं विद्यां । अंशं मातामहादीनां शतं मारुं बुद्धेः परं । प्रजातिवैद्यं वदं प्रमां मानं नः कृतं कोटिं त्रिं

प्रदं नमनिष्टं योष्टं प्रजां वृष्टं नमयं ।
आपिनिष्टं त्रिंशदं वृष्टं योष्टं प्रविष्टं

मिवाकं जस्यैवैच्छित्तेदेहीक्रमश्चमसकर्मम । गतेषुचैवमोयुक्त्यासकसुन्देहीनमन्यते । कामतो कामतो वापि विद्विनिदां कश्चोति यः यथा नोति इमतिशाम्ना
माह ॥ निन्दकस्तत्रांधर्मरूपसंभेदहात्म्यं । टीर्थकुंठपोदानं हिद्यापिदि कनउये ॥ वैश्वरूपकघोवापिनिदि
निदांकषोति यः । नविन्देदेवैश्च रं नोकं समातिनवकं श्रुते ॥ यथमिद्यं मठं यं विद्वोवा वि कसममते प्रयु ॥ उवाये
स्तुवंनास्ति परनाकाशो योवि ॥ ईश्वरादीये ॥ निर्देठनेवमेमेठविद्वोठमन्यनि । सम ईश्वराप्रवृत्तेतेतेतेतासं
गस्युता ॥ हविंसे ॥ योवेविद्वुसवेकप्रठयोवेविद्वु
ईश्वरगतमीतले ॥ यथादकठयथादकाठ यथादमताथा
उतेउतेलकनः ॥ मयैकिं कामयं जगत् ॥ यथाचत्रीतान
वनघोशंजाः । श्वशास्यनव्यानागोठथगोमृणमशीसृणोठ ॥ गत्वापि सवमोयकाशकौयुतगानोषगाः । अश्वरुठपित्तव
लिह्माविद्याधाशाबनाकमाः ॥ अनेठविविधाजीराजिनान्तुनातो कनठ । मयैश्चक्षुमयवेदं दृष्टं च यं उयद्रुयं ॥ उमय
शीतोयां ॥ मउठपंशुठयनानकिकि दलिधनजय । मयिमयैनिदं पोतं मवेननिगंताजीय ॥ एतेनमइवदेय
मयेनयाधमः । इनिउवेदप्रुठप्रवापीचयथादिदुः । अनीचनश्चक्यातिमृउउवेवठेखुवं । विद्वनिदाठविविधवेदनाकमिताप्रया । अथयैककककककेकिशाउवनमन्यते ।

निन्दकस्तत्रांधर्मरूपसंभेदहात्म्यं

देवतासामान्यं कुरुते इति नो नयाधमः

श्री २०

त्रिंशत्कं वादिभिर्पि तदहं चानिन्दनयन्दनादिकं वैश्वर्येण विहं सुखं ॥ किलु मर्त्तं विहं ईश्या वैश्वर्याः ॥ तत्राह
 निमिषजानं प्रतिरुविवाकं ॥ अर्त्तं यममिंशं लिनं महीकृतेतिं सिं स्रानिदिनो महीन ॥ मविं स्रुदांशं हृषेणं नवी
 वं यं किं चिं हं प्रनमेदनन्यं ॥ अन्त्यादेयतायनायादेदहं चि कषनेदो म्मां विहं सुखे ॥ देवी शिष्नुनिवादीनां
 एकं प्रं विहं चिं ये ॥ तदहं नृषकं याति यावदाकृतं सं ॥ वं ॥ वावाहं सुखे ॥ यथाहं गतया विहं सुखे या विहं
 सुखं शिं रं ॥ अत एव यं कमे व न हं अकृता रे ये सुखी ॥ यो न्वाथा वारये देवने पं कृपां तेन म् च धी ॥
 मया तिन वकं चो वं चो वं पं पं अं कृ ॥ अतिं न वन ॥ मानिकायां पं कृ मो ध्याये ॥ १० ॥ अन्त्यादेयतायनायादेदहं चि कषनेदो म्मां विहं सुखे ॥
 श्रीनिवृत्तं वा ॥ अं व क्कामि गि विजेतं यं कृ जि म् व मां ॥ उन्मन्तानां विधाने क्क सु क्क पं तं अजा किं न ॥ तस्यै पं
 मनो दानि शृं नृ वं चिं अं कृ अं कृ ॥ अहं वृ वै च्च वै च्चो अं कृ अं कृ नं कृ च्च ॥ वाचनं क्कै च्च अं कृ नं तं न्मन्तानां
 पं वि अं कृ ॥ अहं न क्कै च्च अं कृ नं तं न्मन्तानां ॥ अं व नं कृ तं न क्कै च्च व न्द नं पं द मे व नं ॥ उन्त्यादेयतायनायादेदहं चि कषनेदो म्मां विहं सुखे ॥

आदिहतावेष्टेराश्वसहेद्रुक्पखायनाः । अत्रकार्कितमहाक्रासमश्रुनेत्राःसगपादाः । आदिहताःपादपद्मात्पादपद्मेकमानमाः ॥

वेदितोऽजनः । सहेष्टामेवदेवानाममाश्रिप्रक्षुत्तमः । अंजनीशोहविनिर्घेर्वाश्चनानांविशेषतः । तस्मात्पूर्वात्त्रि
नोनित्यंविधिरः प्रजयेद्रुषिः ॥ अर्कनंशंईश्रुकाशेऽसहिदः प्रुत्तंअयात । दासशंद्मत्तंनाममत्त्रोऽयजंनसंज्ञकः ।
शुक्रवेष्टेवयोः प्रजागतेश्चक्रविधीयते । यत्रेऽपक्रुतिप्रिहानसंक्रावेऽसंक्रुतात्तरे ॥ दास्यतागिसिद्धकस्यनाममा
कल्पकोटिः ॥ शंभ्रथवाने ॥ शीवईवाठ ॥ शंभ्र
जादेवितेवेपाघनःसृताः ॥ नायायनामवेनिर्घेर्वा
क्रुतेयमः । क्रुक्स्यात्क्राकितायुहाजनानुंश्रुददातिथः । उदनुंमेकनाउ लंजलंशुर्नविष्ठममः । गद्गाहा
क्षुयःशोऽंरुसतांवर्षकोटिः ॥ उंफलंनिर्मितेशंतेथंथेइंदकिनेकवे । यंफलंशुक्रवेनिर्घेप्रुत्तंविकाश्र
दर्शने । शंभ्रथोविदुतेपश्चेत्फलंकोटिसम्मिः । वामेत्तुऽगदयेन्यानिथिताहृत्कनो । गदावषोऽगयाश्र
नांशोऽहंयदुत्तनुनां ॥ यंफलंनन्दनप्रुवेऽकस्रामीसमीपुत्तः । गदाधोनीश्रितेऽथेऽंफलंशुक्रदर्शने ॥ कि

केशपथं दण्डाकारं शोभनं । मधुच्छिन्नमायुक्तं विहायुषि मन्दिषं ॥ त्रिनकदाहनमज्ज ॥ पथं प्रथाने ॥
३० ननाटे केशवर्हिहा कच्छे श्री प्रकाशात्म ॥ नातोना बायनं ठे वरुं दये माधवतथा ॥ गोविन्दमन्त्रिने पाश्चेत्तथा
वामे विदिकम् ॥ उरुच्छिन्नये विष्णु कर्णयोर्मधुसूदनं ॥ कवोमये ह्यधिके शं पथं नत्तु श्रुत्त ॥ दाम्देवं वा ॥
मनेमथे दामोद वंत्तया ॥ हवेद्दशनामानि ॥ पदिहा तिलकन्द ॥ सुहृत्सर्वपाथे था विज्ञाने
किंमगं कृति ॥ श्रीशिवुर्वाठ ॥ कर्मप्रयं देवुरानां ॥ दयाप्रते रनासद ॥ गोविन्दे कात्रुत्तजनं तदिद्याना क्रमे
रुनं ॥ विष्णुप्रथाने ॥ यथाप्रानाजानो उीशो वतना ॥ मपितेतथा ॥ आत्मा प्रान्थनमर्द्धवदया कुरु शक्ति सायवृष्ट
॥ श्रीगणेश श्रीरुर्वाठ ॥ प्रंसु कर्णयतोत्तु मर्द्धा श्रीयातु हविष ॥ श्रीते हवोत्तु गं वति श्रीहे तं नठ वाठ वृष्ट ॥
कियायोगमासे ॥ श्रीनिहिंजानु र्द्धीत कदाठि द्वे सुदेजनः ॥ कियते पिठु हिंसां विदधाति सुयं हविष ॥ यद्यथा
निहिंस कामथं नपरहवि हिंसकः ॥ सर्वथानि शं विरुद्धात्तु गं वानु कमनापु तिष्ठ ॥ सुप्रानिवाठ ह प्रानिदीयेत्तु

निश्चयः । अतिवेनेरुतानिठलतउदुविमानदा ॥ अर्थप्रदाने ॥ किंजर्षेऽपि किञ्चिदादिर्वाकिर्वादानेऽपि किञ्चिद्वि
। हिंसेति वरुद्विः यः शयाऽति हृदये सदा ॥ आशुः प्रवृत्तं दावांशुं जन्मदशयसांमिठ । हिंसां दत्तामत्रयानां हवेद्वेषु
विधिंश्च यः ॥ महात्वात् ॥ नरके सनिपन्थलेनथावेथानिहिमिर्कठ । शारुतिउम्रावामा नितायकल्पनसंजय ॥
अर्थप्रदाने ॥ श्रीप्रतिदवीवाक्यः ॥ मद्रथेभिर् कर्तव्यतामसाऽपि विद्वेषतः । आकल्पाकोनिश्चयेत
दांविमानसंजय ॥ महात्वात् ॥ मामाशुं शयद हेषप्रद्विसल्लोयसुयकाऽ । जनहृद्विषतः प्रवृत्तानसं
जावेसन्थाथमान ॥ आशुदीयानिमासं नान्नाजन्मनिजन्मनि । मामपाशुं बकोलेयततोयान्धुमांशुः ॥ अ
र्थप्रदाने ॥ अग्निरिवैरुर्वीर्षानप्रति हविताघनातोघनहेतुहुतधर्माधर्मान् अयंशुं विज्ञयानाह ॥ योदयावानद्दि
नृश्रेष्ठसर्षुतासमर्षदा । यकांकावातिमद्रुदिलस्युष्टोउवाशुः ॥ मद्रथं कर्मयऽकथाऽपि विज्ञावसमविः
कृतयथार्थः शुकुं उवाउष्टोउवाशुः ॥ मिष्टं सुसमासाद्यदशामेयोतिमानदा ॥ मानार्थमानसहसुं सु

श्रीः

ह्योत्रवाच्यं ॥ सर्वकृतं शीबलं योमांजानातिमानवः । सदाहीमाविहीनोयस्युत्तुष्टोत्रवाच्यं ॥ कर्मानि
कुरुतेयस्तुश्रुविचार्यश्रुनश्रुनः । गोर्वाह्येनहितेहीतस्युत्तुष्टोत्रवाच्यं ॥ कर्मानिकुं वचनं यज्जायुः पविर्
नयेः । श्रुंनानुपातिश्रुकाथश्रुतस्युत्तुष्टोत्रवाच्यं ॥ ददातेनृशकाशिमोयोददातिद्विजोत्तुम । मरिठित्तम
दायस्युत्तुष्टोत्रवाच्यं ॥ कर्मनायेनउष्टोमि
श्रुंनानुत्तु ॥ श्रुंनानुत्तुयस्तुनिद्विषसर्वजनु
श्रुंनानुत्तुनंश्रुदः कुरुतेयस्तुमानवः । कुरुतेयुं
मानवकवठिः । कुरुतेयुंनानुत्तुसमानयतिश्रुतां ॥ विंशंश्रुंदेवतादेव्यं श्रुंनानुत्तुमानवः । कुरुतेयस्तुवि
श्रुंनानुत्तुसमानयतिश्रुतां ॥ देवर्वाह्येनयोर्हिद्विजोत्तुये । योहिद्विजोत्तुमानुत्तुमानयतिश्रुतां ॥
श्रुंनानुत्तुदिनोयेचजानाश्रुवारुलोपिनः । श्रुंनानुत्तुकाथेचतुष्टोत्रवाच्यं ॥ येचगोवीर्यकृता

साङ्ख्यविधिना । त्रिंशत्तुलिकीर्णैर्नयेषां गतिबहुं पेशा ॥ येनाखदाखश्रुताश्रुतान्प्रानदितुमिमं पेशः । हिंसां
शंखनयाताठकथंतानतेजुसुसोह । मयिनिरुहहृदयाठजादेरुठसमदर्शनाठ । वनेकवृत्तिमांउज्यामहृदियठसंनति
यथा । मदन्यातेनजानतिनाहलेत्यामनागंथि ॥ विष्णुश्रुताने ॥ यन्मिन्यस्मिन्कालेजागामकुजामाधाराजनाठ ॥
विजयश्रुंरुसुतस्यतस्यतुद्रातयलिहि ॥ मश्रुते ॥ वृत्तिं ॥ नांवायं ॥ यवयवठमकुजाठसंमालाठसमदर्शनाठ ।
माधरुठसमदाठाबाठतुश्रुमलेपिकीकठाठ ॥ वृत्तिं ॥ वाने ॥ यवयवठमकुजाठैवप्रमथानिठ । गंकादि
महतीर्थानिवसलितप्रमथथा ॥ गायत्रिममनामानि ॥ कुशामन्मदिबुंखुंठ । तयैरमहतीर्थानिरमलियथा
रुठहाठ ॥ क्रियायोगेसावे कुसुनिश्रुंति वेदथांमठ ॥ श्रुतानोकसमस्तुतिषांश्रुंविहिनासिनी । नाथायनकथाय
यदुतेषुंतिवासुषः ॥ यदुतीर्थानिसदांनिगंकादीनिहिजाउम । देवधयश्रुदेवान्ठमनयन्ठतथाधेना ॥ यवयवमही
देवावेवुवीदेवुतकथा । जानिधसुतगंयानुहातिकदाठन ॥ मनरुसमाखसंहितायाः ॥ १० ॥ अनिहृश्रुंश्रुहावेभुरा

त्रीं काममनोयुक्तं संश्लिष्टं निश्चितं । त्रैमयांसां प्रीत्येव चानं यथासां हरेषु ॥ १ ॥ निरुत्तनायां प्रीतिं हि सात्तां गच्छाम
 हसतिष्ठ । त्रैमयांसां हरेषु जिनपुत्रकस्य जने ॥ १ ॥ निरुत्तनायुक्तं नूनं ॥ महिंता निरुत्तनायुक्तं काममकाविवर्जितं
 जाते । शास्त्रानुवर्तिनपुत्राणां सङ्घट्टे सर्वदेहिनां । यदासंघे सङ्घे हि मन्त्रमधिकिं न । नहिंसन्ति दानं न निरुत्तना
 उग्रं प्रिया ॥ १ ॥ उग्रं वती उग्रं नूनं ॥ हविर्भेयां विना किञ्चित्मेव नान्यथा नाग्रं न प्रियं । वासुदेवपुत्रादे
 हर्गे जन्मियं हृत्पुत्रं । वासादेवपुत्रादिब्रह्मिणामनोमानवि वर्जिता ॥ नदासु सुमनसो उग्रं तां यथासां ॥
 सत्रे मत्तं नूनं ॥ मत्प्रीतिं पशुं पशुं ह्युग्रं प्रीतिं कर्तुं
 जाते । सत्वात्ककाशिनः सुप्रयत्नोऽस्य कमानसा ॥ हविकिर्तिं पशुं तां जानो नोपनामका ॥ १ ॥ निरुत्तना
 उग्रिमाधनं यथा ॥ सानु कृपं सुधर्मैर्न वासुदेवपुत्रेण न ॥ हिंसावृत्तियार्णेन उग्रं वृत्तिमादिषु । विषयानां विषा
 र्णेन सुप्रयत्नोऽस्येव न ॥ निरुत्तनासु प्रयत्नेषु तमेव सानुदिष्ठि ॥ समे सन्निवृत्तौ नदीनेषु दययात्था । उग्रं वन्तु

३)

मलिङ्गमञ्जुजनदर्शनार्थनार्थनार्थनः । पवित्रार्थान्तरिष्ठं कृतं न कर्मानुकीर्तनः । मन्त्राश्चरनेश्वरामद्वयानुसू-
र । सर्वनाशोपह्वनं दानेनानुनिवेदनं ॥ मञ्जुनामककथनं ममपञ्चानुमोदनः । गीतान्तरवादिप्रगोष्ठी
विमलपुत्रोऽमरः ॥ याथावन्निविधानेन सर्ववार्षिकपञ्चमः । वेदिकिञ्चिद्विदीकामदीयुक्तं धारणं ॥ ममा
ह्मनापनेश्वरामुत्तरमन्त्रेणोद्यमः । उद्यानोपवनाकी ७ प्रथममन्दिबकर्मणः । समार्जनोपनेपायांसेकमञ्जु
नवनेः । इह मन्त्रं च नमस्तुं दानं च घदमायया । अमानिद्रं मदस्त्रिंशत्तन्त्रांशविकीर्तनः । अग्निदीपार
नोकंसेनोपमञ्जुनिवेदिः ॥ मन्त्रमन्त्रे ॥ अग्नि वचनतोऽर्थं मन्त्रं मां सकृद्यत्तरे । अग्निदिष्टा
योमन्त्रं यद्विष्टोऽनिवेदिः ॥ विष्णुप्रदाने ॥ अष्टममन्त्रेण देवैर्दत्तं ज्ञेयं ज्ञानं च नः । मन्त्रार्थोऽर्थं च संकुर्वन्तु वि
न्मन्त्रमेव करनः ॥ वावाहीतले ॥ वक्ष्यंतेनपश्चित्थो गोमिषमोवापिकर्तनः । नमस्तु मन्त्रं च तद्विदुः तद्विदुः तद्विदुः तद्विदुः
॥ अग्नायै च मनः तद्विदुः तद्विदुः तद्विदुः तद्विदुः ॥ ॥ अग्निं च नमानिकार्यां हविषोऽग्निमाधेनादिधर्मनिर्नयानामहोऽथायः

